

Brīvā Lauksaimniecība

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 19 (2657)
22. gads

Trešdien,
1962. gada 14. februārī

Maksā
2 kap.

Saukas ciema agitpunktā

Saukas ciema agitpunktā, kurš iekārtots lauksaimniecības mehanizācijas arodskolas telpās, liela rosiņa. Līdz šim vēlētāji varēja iepazīties ar septiņgades plāniem un uzdevumiem gan lauksaimniecībā, gan rūpniecībā šeit iekārtotajā stendā. Tagad šo stendu nomaina. Saukas arodskolas audzēkņi kopā ar bibliotēkas vadītāju b. Viksnu gatavo divus jaunus stendus: «PSKP XXII kongresa lēmumi un partijas Programma», «Komunistiskās mo-

rāles kodekss». Ar šo stendu materiālu klāstu vēlētāji varēs iepazīties tuvākās dienās. Vitrinās iekārtots laikrakstu, žurnālu apskats par gatavošanos PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām. Šī gada 17. februārī šeit organizē vakaru — mākslinieciskās pasākuma skati. Tai aktīvi gatavojas arodskolas audzēkņi. Deju pulciņa nodarbības vada Saukas septiņgadīgās skolas skolotāja Velta Rumba. Dramatiskais pulciņš bibliotēkas vadītājas Ras-

mas Viksnas vadībā iestudē J. Anerauda triscēlienu lugu «Pie mums». Savu sniegumu rādīs koris un fizikultūras pulciņš. Ciema mākslinieciskās pasākuma kolektīvs gatavo koncertu, ko sniegs februāra beigās. Agitpunkta lektoru grupa tuvākā laikā nolasīs lekcijas: «Morāles kodekss — komunisma cēlāju kodekss», «Mūsu laikmets — radio un tehnikas laikmets», «Ateistiskā audzināšana skolā un ģimenē» un citas. Z. Babakova

Gaļas sagādes plāns pirmajam ceturksnim — izpildīts

Krustpils rajona kolhozu «Strauts», LKP X kongresa, «Druva» gaļas ražotāji ar uzviju izpildījuši valsts iepirkuma šā gada pirmā ceturkšņa uzdevumu. Šis saimniecības vien virs plāna jau pārdevušas turpat 40 centneru gaļas.

Gaļas pārdošanu valstij februāra mēnesī strauji palielinājuši kolhoza «Sarkanais karogs» cūkkopji. Mēneša pirmajās dienās viņi piegādājuši gaļas pārstrādāšanas kombinātam 60 bekonus. Šogad šī kolhoza bekonu audzētāji valstij apņēmušies pārdot 600 bekonu.

V. Āboliņš

Par 600 tonnām vairāk

— Ja gribi iegūt augstas ražas, par tām jāsāk rūpēties jau ziemā, — sprieda Jēkabpils rajona Ļeņina kolhoza ļaudis. Tāpēc šeit organiskā mēslojuma izvešanā uz laukiem iesaistīta gan traktoru DT-54, gan zirgu vilkme. Pašlaik rosīgi ved kūstmēslus. Jau izvestas 2680 t augsnei tik vajadzīgā mēslojuma jeb par 600 t vairāk nekā tajā pašā laikā pagājušā gadā. Mēslojuma transportēšanā labi strādā traktorists b. Salna. Iekraušanas darbos kolhozam palīdz Saukas lauksaimniecības mehanizācijas arodskola ar savu iekrāvēju, kuru vada meistars b. Dambergs. Tuvākā laikā tīrumos sāks strādāt Lauktechnikas agregāti. Paredzēts izvest uz tīrumiem pāri par 3 000 t kūdras mēslojuma.

Z. Druvinlece

Kooperatori sacenšas

LIVĀNI. Līvānu patērētāju biedrības sarkanajā stūrī notika tirdzniecības darbinieku sapulce. Tajā piedalījās pilsētas un lauku tirdzniecības iestāžu pārstāvji. Viņi rezumēja pērnā gada darba rezultātus un apsprieda uzdevumus 1962. gadam. Līvānu kooperatori uzaicināja uz socialistisko sacensību plāviņu kolēģus.

Veikalu un sabiedriskās ēdināšanas iestāžu darbinieki sacentīsies par preču apgrozības plāna izpildi, tirdzniecības kultūras paaugstināšanu, par komunistiskā darba brigāžu nosaukuma izcīnīšanu un citiem rādītājiem.

V. Putjatsins

Krustpils rajona sabiedriskās tirdzniecības nodaļas inspektors

Mutvārdu žurnāls brigādēs

Šajās dienās kolhoza «Vienība» I un II brigāžu sarkanajā stūrī organizēja mutvārdu žurnālu. Referātu par tēmu — kosmosa apgušana kalpo mieram un cilvēces augšupejai nolasīja Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības lektoru grupas vadītājs b. Timpa. Skolotāja b. Feizaka pastāstīja par personīgā piemēra nozīmi jaunatnes un skolēnu audzināšanā, bet ciema bibliotēkas vadītājs b. Vecmuktāns iepazīstināja klausī-

tājus ar bibliotēku uzdevumiem grāmatu izplatīšanā.

Ar epidioskopu parādīja uzskates žurnālu — ciema kultūras dzīves hroniku, kā arī ar attēliem ilustrēja starptautiskos notikumus.

Kolhoznieki ieteica šādus pasākumus organizēt biežāk, gaismas avīzēs parādīt arī negatīvās parādības ciema dzīvē, kā tas jau darīts Jaungada sarīkojumā.

J. Mežmalis

Deputātu pārskati vēlētājiem

Vietalvas ciema darbaļaudis šīs dienās noklausījās deputātu atskaites par veikto darbu. Krustpils rajona padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Ungurs sniedza plašu pārskatu par rajona izpildu komitejas darbu. Ko veikusi Vietalvas ciema padomes izpildu komiteja, vēlētājiem pastāstīja tās priekšsēdētāja b. Ievīna.

Sapulcē bija pieaicināti rajano izpildu komitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas, Plaviņu patērētāju biedrības pārstāvji.

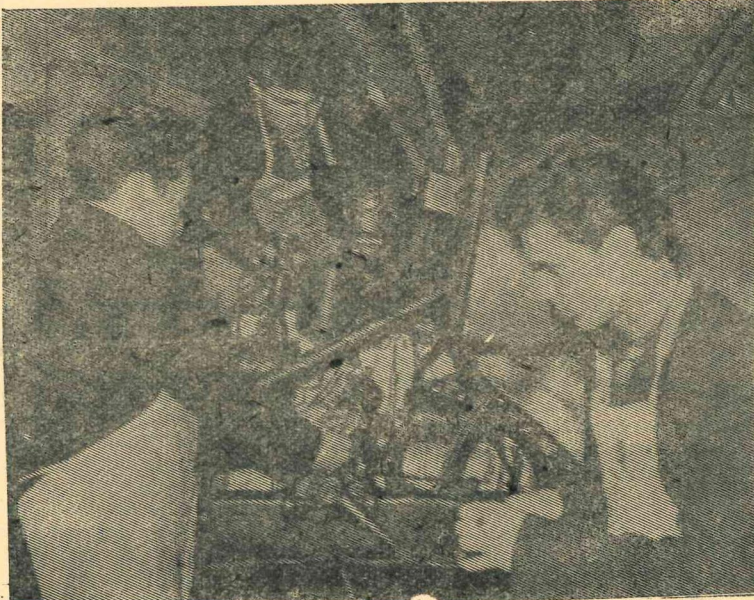
Pēc deputātu ziņojumiem izraisījās dzīvas debātes. Vietalvas padomju saimniecības strādnieki izteica dažādas priekšlikumus un ierosinājumus. Ciemā ir vairāk nekā 3000 iedzīvotāju, bet līdz pat pēdējam laikam šeit nav ierīkots zobārstniecības kabinets, nav arī zobārsta. Vietējā feldšeru punkta feidšere Olga Polmane ierosināja organizēt ciemā regulāras rajona ārstu — dažādu medicīnas nozaru speciālistu — konsultācijas.

Vairāki vēlētāji izteica pārmērumus ciema padomes izpildu komitejai un Plaviņu patērētāju biedrībai par veikalu neapmierinošo apgādi ar dažādiem produktiem. Gadās, ka trūkst arī atsevišķu pirmās nepieciešamības preču — petrolejas, lampu cilindrū un citu.

Pēc sapulces plašu priekšnesumu programmu sniedza Odzīenas tautas nama agitbrigāde Odzīenas septiņgadīgās skolas skolotājas deputātes Edītes Kupčas vadībā.

Mūsu korespondentu punkts
Krustpils rajona
Vietalvas ciemā

Jauniešu dedzīgiem vārdiem seko darbi

Neretas ciemata vidusskolas vienpadsmito klašu audzēkņi pēc gatavības apliecības saņemšanas izteica vēlēšanos pāriet darbā uz kolhozu «Draudzība». Viņi apņēmušies iekļauties lielajā kolhoznieku pulkā

kā kvalificēti mehanizatori. Neretas ciemata DOSAAF pirmorganizācijas radio—moto klubā paralēli mācībām vidusskolnieki apgūst šoferu arodu un traktorista specialitāti.

Attēlā: Neretas vidusskolas 11. klases audzēkņi (no kreisās) Ainis Banis, Pēteris Vorfolomejevs un Jānis Abols radio—moto klubā apgūst šoferu aroda prasmi. Viņi redzami, remontējot automašīnas GAZ—63 motoru.

D. Sliksāna foto

Komjauniešu vārds

Pildot PSKP CK janvāra plēnuma, partijas XXII kongresa lēmumus un socialistiskās saistības, septiņgades trešajā gadā rajona komjauniešu rēķinā ir panākumi gan jauniešu aktivitātes izraisīšanā dažādās saimniecības nozarēs, gan cīņā par jaunā cilvēka audzināšanu. Kopējās organizācijas saistības vairākos veidos izpildītas ar uzviju. Lūk, 50.000 t organiskā mēslojuma vietā uz tīrumiem jaunieši izveda 107 tūkstošus tonnu. Krietni vairāk, nekā solīts, apgūts jauno zemju—ganību un pļavu. Aug to jauniešu pulks, kas dodas darbā lopkopībā — pērn viņu skaits palielinājās par 113, salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Nav pagājušas sečen lauku jauniešiem arī jaunas ierosmes. Noorganizētas 5 komjauniešu šū un jauniešu fermas, trispadsmit fermas mehanizētas.

Un tomēr cīņa par socialistisko saistību izpildi varēja būt spraigāka. Gandrīz divi tūkstoši bekonu pietrūka no uzņemto saistību izpildes. Parādā saviem solījumiem bekonu nodrošināšanā palika kolhoza «Ļeņina karogs» un Plaviņu izmēģinājumu paraugsaimniecības jaunie cūkkopji Jadviga

Vaškūne un Skaidrite Caune. Viņas apņēmas nobarot pa 1000 cūku katru, bet, pastrādājušas 2—3 mēnešus, aizgāja no darba. Vai te var vainot tikai pašas jauniešus? Protams, arī viņas pelna pārmetumus, jo nobijās no grūtībām, šo mērķu liela daļa atbildības jām, šo saimniecību vadībām, komjaunatnes pirmorganizācijām. Plaviņu izmēģinājumu paraugsaimniecības bijušais komjauniešu sekretārs b. Baltābols nemaz neinteresējās par lopkopju darbu, abas pirmorganizācijas neieklausījās jauniešu balsi, neatbalstīja viņu labos nodomus, tāpēc arī saistības palika uz papīra.

Vairāku lauksaimniecības arteļu, kā «Uzvars rīts», «Jānupe», «Dzimtene», «Sarkanā zvaigzne» jaunieši ieguva mazāk gaļas, novāca zemākas ražas, nekā plānots. Bet kolhozu «Komunārs», «Arājs», LKP X kongresa un Raiņa komjaunieši neparādīja vajadzīgu cieņu lauku karalienei. Rezultātā — kukurūzas ražas nebija lielas.

Šis gads atnācis ar vēl lielākiem uzdevumiem: tas taču pirmās gads pēc vēsturiskā PSKP XXII kongresa. Tāpēc jāstrādā būs ar dubultu enerģiju. Decembrī un janvārī atklātajās komjauniešu sapul-

cēs tika apspriestas iespējas, pieņemtas saistības uz vietām.

Komjaunatnes RK otrais plēnums pieņēma organizācijas kopējās saistības. Minēsim no tām vairākus punktus.

Komjaunieši un jaunieši uzņemās šefību par visu rajona kukurūzas sējumu platību — 2.900 ha, bet ar pašu — galvenokārt mehanizatoru līdzdalību izaudzēs un novāks 2.200 ha tīrumu karalienes. Cinistmies par 450 cmt zaļās masas ražu no hektāra. Komjaunieši un skolēni savāks 5.000 kg lopbarības pupu, ar ko rajonā papildus varēs apsēt vēl 50 ha šīs derīgās pākšaugu kultūras. Lauku un pilsētu jaunatne audzēs 300 ha cukurbiešu lopbarībai.

Šogad mūsu uzdevums panākt, lai lopkopībā strādātu 500 jauniešu, nobarot un pārdot valstij 6.000 bekonu, 60 tūkstoš putnu. Noorganizēsim 25 komjauniešu un jauniešu fermas.

Komjaunatnes organizācija uz socialistisko sacensību uzaicināja Jēkabpils rajona komjauniešus.

Ievēribu pelna kolhoza «Zelta vārpa» komjauniešu saistības.

100 ha KUKURŪZAS APKOPŠANAI SEIT ORGANIZĒ MECHANIZETU BRIGĀDI, kur par posminiekiem izraudzīti J. Cērmnieks, P. Kirilovs. JAUNIESI AUDZĒS 40 HA CUKURBIEŠU RŪPniecības UN 10 HA LOPKOPĪBAS VAJADZĪBĀM. Jaunās cūkkopes N. Veigure, Z. Zepa un A. Siladzeviņa nobaros katru 400 bekonu. Teļskopes V. Mīlta, R. Grugule, N. Lāce un F. Kārklīša, kopjot 220 teļus, panāks 550 g dienakts dzīvsvāra pieauguma. Piektais brigādes Zundānu fermā organizē komjauniešu jauniešu fermu.

Šīs saimniecības komjaunieši arī turpmāk neatlaidīgi paaugstinās savu vispārējo un politisko zināšanu līmeni, studēs PSKP XXII kongresa materiālus. Izveidos jaunas klubu un bibliotēku padomes, kuru uzdevums pasādarbībā un grāmatu lasīšanā iesaistīt ikvienu jauniešu. Fizikultūrā sagatavos 10 GDA nozīmniekus un 6 klases sportistus, 3 tiesnešus, iekārtos volejbola laukumu.

Katrai komjaunatnes pirmorganizācijai vairāk nekā jebkad šogad jācīnās par savu saistību izpildi. Ja ikviens jaunietis par to jutīs atbildību, gada beigās nebūs pirmorganizāciju un saimniecību, kas savu vārdu un solījumu metušas vējā.

P. MAURĪNS,

LĶKS Krustpils RK instruktors

Vidusskolu abiturienti, sekojiet mūsu priekšzīmei! Iesim strādāt laukos!

Mēs, Jēkabpils 1. vidusskolas vienpadsmito klašu audzēkņi, esam nolēmuši doties darbā uz Druvu padomju saimniecību.

Par to, ka mūsu izvēlētais ceļš ir pareizs, nešaubāties. Lai ar savu nākamo darba vietu iepazītos tuvāk, esam apskatījuši padomju saimniecības fermas, iepazīnušies ar dzīves un darba apstākļiem. 29 mūsu kolektīva audzēkņi parakstīja darba līgumu. Pats pirmais līgumā parakstījis mūsu komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Jānis Bušs, viņam sekoja Velta Pipure, Ināra Pontāga, Daina Sproģe, Skaidrīte Kalpaka un daudzi citi abiturienti.

Vēlēšanās dzīvē iet vieglāku ceļu, aizspriedumi ģimenē, jau izlemti nākotnes nodomi — tas viss, protams, daudziem no mums prasīja gribasspēku pārvarēt sevi iekšējās pretrunas. Bet neesam glēvuļi, kas baidās no grūtībām un meklē vieglumu.

Kāds ir mūsu kolektīvs un kādi tam spriedumi par mūsdienu dzīvi un darbu, par to lai stāsta katrs pats.

ZIGRĪDA LAZDIŅA SAKA:

«Jau gadu simteņus cilvēki vēli sapņojuši par skaistu un laimīgu dzīvi. Mūsu paaudze, kas stāv uz komunisma sliekšņa, šo sapni īsteno. Mēs nedomājam, ka uzcēlī komunismu ir viegli, un saprotam, kāpēc valdība un partija tik lielu vēribu vēli lauksaimniecības attīstībai. Es domāju, ka kādu laiku pastrādāt ražošanā būs derīgi ikvienam no mums.»

DZINTRA BUŠMANE:

«Lai varētu paveikt kaut ko lielu, nepieciešams spēcīgs kolektīvs. Tāds mums ir. Priecājos, ka esmu tā locekle. Katrs no mums domā mācīties tālāk — vai nu iestāties jau šoruden mācību iestāžu neklātnes nodalēs, vai tikai pēc gada aiziet uz augstskolām. Daži no mums, strādājot padomju saimniecībā, nopietni apņēmušies brīvajos brīžos vidusskolā mācīties pamatīgi atkārtot, lai iestāžu pārbaudījumi augstskolā nesagādātu grūtības.»

LŪK, KO SAKA VELTA PIPURE:

«Kad aiziešu darbā uz padomju saimniecību, turpināšu mācīties. Vispirms nopietni sagatavošos iestāžu eksāmeniem. Mājas apstākļi dēļ klātienē mācīties nevarēšu, bet tas nenozīmē, ka savas izglītības gaitas pārtraukšu. Tālāk mācīšos katrā ziņā. Jau tagad domāju par to, ka noteikti iestāšos saimniecības pašdarbības pulciņos un rosīgi nodarbošos ar sportu. Mēs ļoti labi zinām, ka darbā būs arī grūtības, jo daudzi no mums savā līdzšinējā dzīvē fizisku darbu strādājuši maz.»

BIRUTA DĀBOLIŅA:

«Kad ieradāties Druvu padomju saimniecībā, pārliecināties, ka te mūsu dzīvē pirmo vietu ieņems darbs un tik viegli nemaz nebūs. Bet es domāju tāpat kā dzejnieks Jeronīms Stulpāns, ka «mūs ceļi sauc, kas grūtāki, tie jaunatnei lai pieder.»

ALBERTS PODĀNS:

«Darbā atklājas visas cilvēka labās un sliktās īpašības, darbā mēs iepazīsim vēl labāk paši sevi, pavērosim dzīvi un izvēlēsimies to specialitāti, kas visvairāk interesēs un būs vispiemērotākā. Mēdz teikt, ka mūsdienu jaunā paaudze baidīties no laukiem un cenšoties strādāt tikai pilsētā. Mēs varam apliecināt, ka šis apgalvojums neatbilst patiesībai. Daudzi mūsu skolas vienpadsmitās klases jaunieši jau sen nolēmuši savu nākotni saistīt ar laukiem.»

ANNA DAUGULE:

«Kādreiz es domāju pēc skolas beigšanas dažus gadus pastrādāt tepat pilsētā. Bet, kad pienāca laiks izšķirties, sapratu, ka padomju saimniecībā mans darbs būs vairāk vajadzīgs nekā kādā pilsētas uzņēmumā vai iestādē.»

DZIDRA MELBĀRZDE:

«Ja man iesaka par nākošo darba vietu izvēlēties pilsētu, kļūstu pat apbēdināta, jo mani interesē tikai lauku dzīve. Druvu padomju saimniecībā domāju izvēlēties un sākt apgūt tādu profesiju, kas dod iespēju strādāt laukos.»

GUNTA MUCKULE:

«Jau sen kā izlēmu strādāt lau-

Attēlā: skolnieces B. Dāboliņa un D. Melbārde paraksta līgumu ar padomju saimniecību.

kos. Gribu mācīties neklātienē Lauksaimniecības akadēmijā un palikt darbā savā dzimtajā kolhozā, kur tik ļoti nepieciešami kadri. Bet kolektīva intereses man ir ļoti svarīgas, tāpēc uz «Druvām» aizeju arī es.»

Glūzi tādas pašas domas izsacīja Jānis Garbars, Ruta Ozoliņa un Ināra Pontāga, kas jau daudzas vasaras strādājuši lauku darbus, iemīļējuši lauku dzīvi un darbu.

Daudziem no mums grūti nācās pārliecināt savus vecākus par to, ka nekā briesmīga tur nav, ja pastrādāsim laukos. Vija Šaršūne, Astra Āboliņa, Lidiņa Ūbele, Vēsma Paegle, Mudīte Saulīte un Eduards Leicis daudz runājuši ar vecākiem, lai salauztu viņos neticības ledu.

Daži vecāki vēlējas savus bērnus redzēt strādājam pilsētā, citi šaubījās, vai padomju saimniecībā būs iespējams ko nopelnīt. Vēl citi baidījās, ka, aizgājuši no vecāku paspārnēs, jaunieši būs padoti «visiem dzīves vējiem».

Mēs domājam, ka vecāku bažas ir veltīgas. Viņi var būt lepnī, ka ir izaudzinājuši tik uzņēmīgus, drošus un apzinīgus jauniešus. Visu mūsu vecāku paspārnē nodzīvot nevarēs neviens no mums — pat visvairāk lolotais un lutinātais. Reiz tā vai tā būs jākļūst patstāvīgam. Ir labāk, ja pirmajā patstāvīgās dzīves gadā mūsu soļus vērā un

kļūdas labo ierasts, nevis svešs kolektīvs.

Pareizi par to izteicās

MIERVALDIS ZVEJNIEKS:

«Es ceru, ka nebūšu vīlies savā izvēlētajā ceļā. Ir labi, ka būs visi kopā. Mēs vērosim biedru rīcību un labosim to kļūdas, audzināsim citus un augsim paši, kļūstot par tās sabiedrības locekļiem, kas uzcels komunismu.»

Mēs atzīstam, ka pareizi rīkojušies arī Kārlis Dakulis, Anna Kūka, Mārtiņš Rupmejs, kas, kaut arī neparakstīja līgumu ar padomju saimniecību, nolēmuši no pārējiem biedriem neatpalikt un iesaistīties darbā savos dzimtajos kolhozos.

Mēs esam apņēmušies savā jaunajā darba vietā labi uzvesties, godīgi strādāt un rosīgi iesaistīties sabiedriskajā darbā. Vairāku skolu 11. klases jau izvēlējušās to pašu ceļu, ko mēs. Bet tos Krustpils un Jēkabpils rajona vidusskolu 11. klašu audzēkņu kolektīvus, kas vēl savas gaitas nav izlēmuši, mēs aicinām:

«Sekojiet mūsu priekšzīmei! Esiet mūsu lielā laikmeta cienīgi! Protiet ne tikai ņemt no sabiedrības, bet arī tai ko dot!»

Korespondences sastādīšanā piedalījušies: DZ. ZELTĪNA, I. ALKSĀRS, G. NAŽAROVA, V. OSIŅŠ, I. SALMIŅŠ, E. LIEPIŅŠ, I. SALLA, Sk. KALPAKA, D. SPROĢE, V. ILENĀNS

Sarakstīšanās ar lasītājiem

Viesītes pilsētas padomes deputātiem Z. Ābolai, J. Salnam, A. Upesdeglei, B. Skujai, M. Reidzānei, N. Rjazancevam, M. Mežaraupam.

Nesen redakcija no jums saņēma vēstuli, kurā rakstījāt: «Jēkabpils rajona patērētāju biedrību savienība 1960. gadā uzsāka ēkas būvdarbus Viesītē, kur paredzēts izvietot patērētāju biedrības veikalu un ēdnicu. Šo pasākumu viesītieši uzņēma ļoti atzinīgi; jo Viesītē veikali, sevišķi grāmatnīca, izvietoti nepiemērotās telpās, kurās nav iespējama kultūrla darbaļaužu apkalpošana. Starpkolhozu celtniecības organizācija, kas veic būvdarbus, solīja jauno ēku pabeigt uz pērnā gada 1. Maiju, tad atlika uz Lielā Oktobra svētkiem... Šis celtnes būvdarbi tuvojās nobeigumam, bet, ja arī turpmāk strādās tādos tempos, tad tuvākajā laikā šo veikalu vēl nenodos ekspluatācijā.

Kad viesītieši tomēr saņems ilgi gaidīto jaunceltni?»

Ar šo sūdzību iepazīstinājām rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētāju b. LUCIŅU. Viņš atbildēja, ka šī gada pirmajā ceturksnī paredzēts tomēr pabeigt veikala un ēdnīcas celtniecību. Grūtības bija ar būvmateriālu sagādi. Galvenā vaina par ēkas «iesaldēšanu» jāuzņemas celtniecības organizācijai. Darba vadītāji šeit vairākkārt mainījās, bija sliktā darba disciplīna, tāpēc vēl nav pilnīgi pabeigti ārdarbi, nedarbojas

apkures sistēma. Tāpēc arī aizkavējas telpu krāsošana.

Starpkolhozu celtniecības organizācijas galvenais inženieris b. GARRANCS atbildēja, ka šajā nedēļā iedarbinās centrālās apkures sistēmu, lai varētu sākt krāsošanas darbus.

Viesītē, Raiņa ielā 2/4
A. Z. CUHINAM

Jūs ierosināt sakarā ar mazo iebraucēju skaitu Viesītē viesnīcu slēgt. Šis priekšlikums tomēr nav pārdomāts, jo ne tikai iebraucēji Viesītes pilsētā, bet arī daudzi darbinieki, kolhozos, padomju saimniecībās un citur komandējumos atrodas šīs viesnīcas pakalpojumus. Tā pagājušā gadā to skaits sasniedza 400. Jūsu sašutums par to, ka viesnīcas vadītāja b. Jeļinska izmanto viesnīcas telpas, nemaksājot īri un par elektroenerģijas patērišanu, neatbilst patiesībai. Biedre Jeļinska dzīvo komunālā dzīvoklī un kārto kā īres, tā elektrības maksas. Bez tam viņa apkalpo ne tikai viesnīcu, bet arī iebraucamo vietu.

Tācu vietā ir priekšlikums revīdēt pirts apkalpošā personāla skaitu un darba slodzi. Tā kā pirts strādā tikai vienu reizi nedēļā, tad kasierim nav minimālās darba slodzes.

Sis jautājums tuvākā laikā jānokārto Jēkabpils komunālo uzņēmumu kombinātam.

Atbildīgajā sabiedriskajā postenī

...Svētdienas vakars Jēkabpils kultūras namā. Zālē nupat kā izskanējuši Liepājas muzikāli dramatiskā teātra izrādes dalībniekiem vetītie sirsniņie aplausi. Daļa vecākās paaudzes dodas uz ģērbtuvi, bet jaunieši vēl negrib šķīrties. Kurš gan šajos gados spējis atturēties vilinošajām valsa skaņām, iespējai pavadīt vakaru liksmu biedru pulkā...

Bet kas tas? Uzgrūzdamies blakus stāvētājiem, foajē telpā ielīgo padrukna izskata pilsonis. Viņa ļodzīgā gaita nepārprotami liecina par stāvokli, kādā nemēdz rādīties sabiedrībā. Vīrs par katru cenu vēlas iekļūt deju zālē, bet tas viņam neizdodas. Nelīdz arī dūru vicināšana un necenzētu vārdu birums.

— Gribēju papriecāties, — vēlāk pēc aizturēšanas stīvu mēli taisnojas vakara varonis. Tomēr Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas kombināta dežurējošās kārtības sargu vienības puišs neizdodas pārliecināt, un P. Koļesņikovam par savu rīcību nāksies atbildēt rajona izpildu komitejas administratīvajai komisijai.

Protams, ne jau katram starpgadījumam tik bēdīgs noslēgums. Vairums kārtības traucētāju laikus saprata, ka tovarak neizdosies «izvērsties», un, saņemusi vienības atbildīgā dežuranta, uzņēmuma partijas pirmorganizācijas sekretāra b. Semjonova aizrādījumu, paši atstāja sarīkojumu. Kā ziepju burbulis pazuda bravūra tiem pāris jauniešiem, kad dežuranti b. Slonīns un Glāznieks par nepiedienīgu uzvešanu viņus palūdzā atstāt zāli.

Reizēm noderīgas izrādās arī draudzīgas pārrunas vai brīdinājums. Jā, arvien grūtāk kļūst mutes un dūru varoņiem rast patvērumu tur, kur tuvumā atrodas vīri ar sarkanajam lentām ar roku. Nav mazāk nepatīkami nokļūt kārtības sargu štāba satīriskā izdevumā slejās — to zina katrs, kam vien gadījies ar savu «portretu» greznot skatloga vitrīnu Brīvības ielā 146.

Kultūras iestādēm jānāk talkā

Līvānu pilsētas ielās bieži vien sestdienas un svētdienas vakaros redz jauniešus ar sarkanām lentām uz rokas. Tie ir kārtības sargi, kuriem jāpalīdz raudzīties par kārtību ielās, sarīkojumos.

Savu dežuru laikā esam daudz ko novērojuši un savas domas gribam izteikt arī avīzes slejās.

Vairākas reizes nedēļā kultūras nama ugunis aicina ļaudis uz koncertiem, dejām, teātra izrādēm. Gribas labi atpūsties, gūt ko lietderīgu. Bet bieži vien jau ceļā uz gaismas pili daudziem garastāvokli sabojā iereibuši, skaļi jaunieši. Mēs raugāmies, lai šie cilvēki neieklūtu deju zālē, neaizēnotu atpūtas vakaru ar savu klātbūtni. Sabojāt visa sarīkojuma labo iespaidu var arī tādi «tipi», kas kropļo mūsu dejas, šķobās un gorās, drebinās kā drudzi, vienai, kāda mūzika spēlē. Dažreiz pat ar aizrādījumiem šiem «ārzemniekiem» nepietiek.

Lūk, gandrīz neiztrūkstošs deju apmeklētājs un stilotājs ir komu-

Tiesa, sabiedriskās kārtības traucētāju pilsētā kļūst arvien mazāk. Tomēr šodien vēl sastopami cilvēki, kuriem kā ēnas seko aizgājušo laiku tikumi un parašas. Taču tieši tagad, kad padomju tauta visu savu drosmi, prasmi un enerģiju ziedo jaunās sabiedrības uzcelsšanai mūsu zemē, komunisma cēlāju morāles principi prasa vēl asāk, nesaudzīgāk vērsties pret ikvienu, kas traucē mūsu darbu un atpūtu. Jēkabpils kārtības sargu vienības, kas pašlaik savās rindās apvieno vairāk nekā 200 aktīvākos partijas, komjaunatnes biedrus un ražošanas darba pirmrindniekus no visdažādākajiem pilsētas uzņēmumiem un iestādēm, pierādījušas, ka ar šo uzdevumu var tikt sekmīgi galā.

— Kopš vienības uzsākušas regulāras dežūras, ne viens vien sabiedriskās kārtības pārkāpējs dabūjis trūkšies, — stāsta vienību štāba priekšnieks b. Tuļskis. Ieviesta kārtība pilsētas kultūras namā, kas vēl nesen deju laikā bija kļuvis par dzērāju un daudzoņu iemīļoto sapulcēšanās vietu. Sevišķi labi ar šiem «draugiem» prot tikt galā biedri no gaļas pārstrādāšanas kombināta, konservu rūpnīcas un būvju un remontu iecirkņa.

Protams, ne jau viss vienmēr ir tā, kā gribētu. Reizēm pietrūkst praktisko zināšanu. Tāpēc mēla daļa vienību locekļu ķērušies pie mācībām, kuras tiem palīdz apgūt partijas, izpildkomitejas un milicijas darbinieki. Lai ikviens izjustu lielāku atbildību par uzticēto pienākumu, turpmāk regulāri organizēs vienību atskaites savu kolektīvu priekšā par veikto darbu.

Cilvēka morālei jākļūst mūsu dižā laikmeta cienīgai — tāda ir komunisma cēlāju devīze šodien. Rādot personīgu piemēru, nemitīgi vērsoties pret visu satrunējušo, Jēkabpils kārtības sargu kolektīva darbs ir daļa ieguldījuma cīņā par šīs cildenās devīzes īstenošanu.

L. Geikins,

LKP Jēkabpils rajona komitejas sekretārs

nālo uzņēmumu kombināta strādnieks Arnolds Raubiška, Valdis Raļevs no starpkolhozu celtniecības organizācijas un vēl viens otrs. Šie jaunieši mīl «paspīdēt» ar savu raibo ārējo izskatu. Viņi paši neļauj laikam, cik smieklīgi un nožēlojami kļūst citu cilvēku acīs. Jāsaka, arī dažas meitenes mēģina pielāgoties deju un modes ākšiem.

Vai tiešām viņi ir cilvēki ar aizsietām acīm un nelasa laikrakstus, žurnālus, kur stāstīts par gaudiem un estētisko izjūtu, rītdienas sabiedrības cilvēka morālo kodeksu?

Mūsu domas ir arī tādas, ka kultūras darbiniekiem vairāk vajag rīkot interesantus, pārdomātus sarīkojumus par padomju jaunās morālo stāju. To varētu un vajadzētu izdarīt ne tikai Līvānu kultūras namā, bet arī darba vietās. Šo pārrunu organizēšanas iniciatīva jāuzņemas arī arodbiedrību vietējām komitejām.

J. Rumps, J. Dmitrijevs, A. Čircenis,

Līvānu pilsētas kārtības sargi

Kolhoza dosaafiešu sanāksmē

Kolhoza «Jeļina karogs» klubā nesen notika DOSAAF organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulce.

Atskaites ziņojumā pirmorganizācijas komitejas priekšsēdētājs b. Arājs paškritiski atzina, ka paveikts maz. Vienīgi sausanas sekcija parādījusi aktivitāti un piedalījies arī sacensībās rajona mērogā. Piemēram, rajona II sporta spēlēs DOSAAF pirmorganizācijas šāvēju komanda ierindojās otrajā vietā.

Debatēs DOSAAF biedrs J. Macanovs norādīja uz nepieciešamību saņemt lielāku atbalstu no kolhoza valdes puses, lai sevišķi sporta laukuma ierīkošanā un sporta inven-

tāra papildināšanā. Be J. Stimbāns savukārt uzsvēra, ka aktīvākiem jābūt pašiem dosaafiešiem. Pirmorganizācijas 28 biedri var darīt daudz, ja enerģiski ķertos pie darba.

Biedri Kalniņš, Zālītis, Liepiņš un vēl citi ierosināja, lai kolhoza «Jeļina karogs» dosaafieši savā darbā ciešāk sadarbotos ar kolhoza partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām.

Sapulcē ievēlēja pirmorganizācijas komiteju 4 cilvēku sastāvā. Biedrus Arāju un Macanovu izvirzīja par delegātiem uz DOSAAF rajona konferenci.

A. Stars

Lauksaimniecības NEKLATĪENES APSPĒDE

Ar zāllauku sistēmas kaitīgajām sekām jātiek galā

PSKP XXII kongress izvirzījis grandiozus uzdevumus lauksaimniecībā — palielināt tās produktu ražošanu un pārdošanu valstij, rūpēties par pareizu zemes izmantošanu, panākt maksimālu produkcijas daudzuma ražošanu uz katru zemes hektāru.

Ar aizvadītā gada rezultātiem augkopībā mūsu saimniecība nepavisam nevar lepoties. Grūti runāt par lopkopības un laukkopības kultūru, ja zemas graudaugu ražas. Tad arī lopkopībā nevar gūt labus panākumus.

Ko darām, lai trūkumus novērstu, celtu laukkopības kultūru ražību? Pirmkārt, jādoma par augsnes auglības celšanu. Pagājušā gadā uz vienu aramzemes hektāru saimniecībā izveda ap 4 t organiskā mēslojuma. Šogad šis daudzums jādubulto un jāpānāk, lai līdz gada beigām katrs aramzemes hektārs saņemtu 10 tonnas organiskā mēslojuma. Kūtsmēslu krājumi saimniecībā ir nepietiekami. Rudzu salmi gandrīz visi ieskaitīti barībā, tāpēc salmu pakaisiem maz. Kolhozā pakaisi kūdras krājumu nav, to ieperkām. Labi padomājot, tomēr nelielas rezerves atklājas. Saimniecībā vienmēr ir dažādi lauksaimniecības atkritumi — kaudžu vietās paliek slapjie bojātie salmi, rudzu pelavas, salmi, ar ko bija nosegti kartupeļi stīrpās, āboliņa paliekas u. c. Katru gadu tie paliek uz lauka. Šogad mēs visus šos atkritumus vedam pie kūtim, daļu tūlīt izklājam kūtsmēslu krātuves pamatā. Līdz pavasarim šie atkritumi daļēji sadalīsies, un būs vairāk laba mēslojuma. Katrā brigādē izraudzījam kolhoznieku, kas šo uzdevumu veic. Bez tam ir sagatavota arī mēslojamā kūdra izvešanai uz lauka, apmēram 1.800 tonnas kūdras kompostēta ar fosforitmilēm.

Organiskā mēslojuma izvešana no ekolājam kūtim lielas grūtības nesagādā, jo saimniecībā ir iegādāts pašizkrāvējs RU-06, kas iekrāj mēslojumu automašīnās, traktorpiekabēs un ragavās. Pašreiz kūtsmēslu izvešanā strādā pašizkrāvējs ar 2-4 transportlīdzekļiem. Kūtsmēslus vedam vispirms cukurbiešu un kukurūzas laukiem, kraujot lielas stīrpās.

Saimniecībā ir lielas platības ar skābu augsnes reakciju, tāpēc nepieciešama augsnes kaļķošana. Šogad ielānāts nokalpot 50 ha ar saldūdens kaļķiem, kurus iegūst kaimiņu — LKP X kongresa kolhozā.

Ļoti liela nozīme kultūraugu ražas palielināšanā ir lauku darbu mehanizācijai. Saimniecībā darbspēka maz, jau sākot ar pavasari, darbi ielgst, rodas ražas zudumi.

Piemēram, kukurūzu līdz šim sēja ar ročām. Laukos izdžina ar traktoriem vāgas, samarkēja kvadrātus, ar ročām iesēja un pēc tam ar šlūci sēklu iestrādāja. Kamēr kukurūzas platības saimniecībā bija mazas, šāds sējas veids lielas grūtības nesagādāja. Tagad, kad kukurūzu sēsim 121 ha platībā, tas prasīs daudz darba roku. Tāpēc šogad jāiegādājas kukurūzas sējmašīnā.

Līdz šim lielas grūtības radās arī sējumu apkopšanā, kas jāveic īsā laika posmā. Rušināmkultūras pagājušā gadā aizņēma 230 ha, bet šajā platībā ecēšana un rindstarpu rušināšana jāveic 2-4 reizes. Trīs mazie riteņtraktori, no kuriem viens bieži bojājās, nespēja savlaicīgi apkopt sējumus. Šogad rušināmkultūru platība vēl lielāka. Tāpēc nepieciešams nopirkt papildus vēl divus riteņtraktorus, kurus, domāju, arī saņemsim. Šajā gadā saņemsim arī divus organisko mēslu ārdītājus. Tehnika palīdzēs laukkopības darbus veikt labākajos

agrotehniskajos termiņos, iegūsīm lielāku kultūraugu ražu.

Lai palielinātu produkcijas ieguvu no lopkopības, vajag nostiprināt lopbarības bāzi, paplašinot vietējos apstākļos ražīgākās, vērtīgākās kultūras un šķirnes. Šogad saimniecībā audzēsīm vairāk pākšaugu kā tīrsēja, tā arī mistros, tāpat arī palielināsim cukurbiešu audzēšanu lopbarībai un kukurūzas platības.

Mūsu saimniecībā ļoti lielas gānību platības ir uz aramzemes, jo liela daļa dabisko gānību aizaugušas ar krūmiem, pārpurvojušas. Tās gaidīt gaida meliorāciju. Šogad 191 ha platībā ielānāts veikt nosusināšanu galvenokārt ar slēgtu drenāžu dabiskās gānībās un pļavās.

Ar zāllauku sistēmas kaitīgajām sekām mums jātiek galā, arvien lielākas platības atvēlot aramzemei, to kultūru sējai, kuras dod visvairāk lopbarības vienību.

V. Auziņa,
Krustpils rajona
Leņina kolhoza agronome

Augsnes mēslošanai — tikai sagatavotu kūdru

Kūtsmēslu vien nepietiek, lai pilnīgi apmierinātu mūsu augšņu prasības pēc mēslojuma. Gandrīz visās rajona saimniecībās ir lieli kūdras krājumi, kas atļauj vairākkārtīgi palielināt kūtsmēslu līdzvērtīgu organisko mēslu daudzumu. Tiesai mēslošanai jālieto labi izvēdināta, ar augu uzturvielām un kalciju bagāta kūdra.

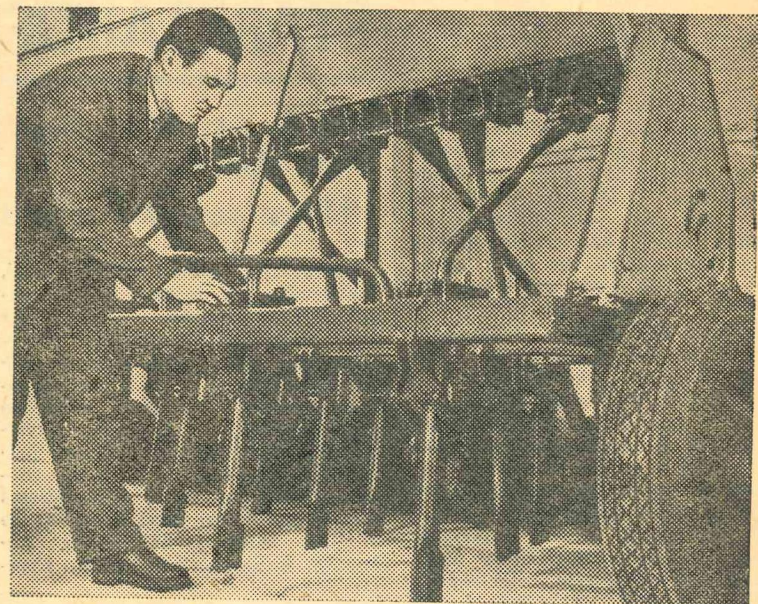
Vairāku kolhozu praksē ir pierādījies, ka mēslošanai izvest svaigi raktu kūdru ar 80-90% lielu mitrumu ir saimnieciski neizdevīgi, jo lieki jāpārveda uz laukiem daudz ūdens. Bez tam nevēdinātā kūdra ir maz sadalījusies un satur augiem kaitīgus savienojumus. Vēdināšanas laikā kūdra žūst, zaudē daļu sava ūdens un oksidējas tajā esošie augiem kaitīgie savienojumi. Ievērojot šos iemeslus, katru gadu mēslojamās kūdras jāgatavo tik daudz, lai tās pietiktu nākošā gada kompostiem. Pareizi rīkojas kolhozi «Daugava», «Vārpa», «Sarkanais partizānis», «Rekords», «1. Maijs», Lones padomju saimniecība, kas jau laikus sagatavo kūdru, lai tās izvēdināties un pēc tam izmanto mēslošanai kopā ar kūtsmēsliem un minerālmēsliem. Tomēr jāatzīmē arī tādi kolhozi kā «Stars», «Zalvīte», Oškāla un citi, kas nemaz negrib pavisam organisko mēslu krājumus, atsakās no kūdras sagatavošanas, lai gan to teritorijā tās ir pietiekoši. Pērnajā gadā uz 1 ha tirumu šajās saimniecībās bija sagatavots un

izvests tikai 3,4-4,7 t organiskā mēslojuma. Tāpēc nav nejaušība, ka tur iegūst zemākas ražas rajonā. Sajos kolhozos nav attiecīgas tehnikas kūdras sagatavošanai, tomēr arī šogad tie atteikūšies no Lauktechnikas rajona nodaļas palīdzības.

Kā gan daži vadītāji domā sagatavot katram hektāram tirumu 10-12 tonnu organiskā mēslojuma, kas šogad un turpmākajos gados jāizved uz laukiem, ja par to jau laikus nesāk rūpēties? Kolhozi «Daugava», «Sarkanais partizānis», «Vārpa», Lones padomju saimniecība praktizē kūdras nokraušanu uz lauka kopā ar kūtsmēsliem. Tādējādi samazinās slāpekļa zudumi no kūtsmēsliem un kūdra pavasarī tā nesasalst. So saimniecību pieredzi ieteicams ieviest visur tur, kur kūdru izmanto augsnes mēslošanai.

Mēslošanai pilnīgāk jāizmanto virca. Ievērojot to, ka amonjaks ātri izgaist, vircu nebūtu ieteicams pašreiz izlaistīt augsnes virskārtā. Pastāvot siltam laikam, kad kūdra nav sasalusi, virca jāizlieto kompostu un kūdrviras maisījumu gatavošanai. Vislielāko saimniecisko efektu virca dos tad, ja to izmantos kompostu vai kūdrviras maisījumu veidā. Kūdrviras maisījums ražu celšanas ziņā ir divkārt iedarbīgāks mēslošanas līdzeklis nekā tīra virca.

A. Loseva,
Jēkabpils agroķīmijas laboratorijas darbiniece

MASKAVA. Vissavienības lauksaimniecības mehanizācijas zinātniski pētnieciskā institūta lauksaimniecības kultūru sējas un stādīšanas mehanizācijas laboratorijā sadarbībā ar Kirovogradas rūpniecības «Krasnaja zvezda» speciālo konstruktoru biroju izveidota jauna speciālās sējmašīnas konstrukcija, kura paredzēta sējai pa rugājiem. Sējmašīnas lemeši, izveidojot nelielas vadziņas, iegulda sēklas noteiktā dziļumā, sējumu starprindās pilnīgi saglabājas rugāji, bet pieveltā vadziņa pasargā augsni no vēja erozijas.

Sējmašīnas konstrukcija paredz paaugstinātu lemešu caurgājību pat augsnēs, kur parastās sējmašīnas nestrādā.

Attēlā: viens no sējmašīnas konstruktoriem laboratorijas galvenais inženieris Nikolajs Kolpikovs pie jaunās sējmašīnas izmēģinājumu parauga.

O. Kuzmina (TASS) foto

Gaļas ražošanas problēma atrisināma jau šogad

(NO KOLHOZA «DRAUDZĪBA» PĀRSKATA SAPULCES)

Sajās dienās Krustpils rajona kolhozā «Draudzība» notika gada pārskata sapulce. Par aizvadītā gada rezultātiem arteļa biedriem ziņoja priekšsēdētājs b. Martinsons.

Vislabākie panākumi gūti lopkopībā. Naudas izteiksmē tie līdzinās 192.163 rubļiem. Piena kopprodukcija palielinājusies par 115%. Uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražots 405 centneri piena. No katras govys iegūts par 143 kg piena vairāk nekā iepriekšējā gadā. Tā pašizmaksa pazemināta līdz 5,98 rubl. par centneru. Saimniecība ar uzviju izpildīja valsts iepirkuma plānu. Piena ražošanā kolhozs «Draudzība» ieņem trešo vietu rajonā.

Panākumu kaldināšanā atzinību pelna slaucējas Elizabete Apsīte, kas ieguvusi no katras govys — 4752 kg, Bronislava Lūse — 3782 kilogramus un Hermine Odre — 3757 kg piena.

Labi sasniegumi arī citās ražošanas nozarēs. Tā, piemēram, no katras aitas nocirtis 3,5 kg vilnas, no vienas dējējvistas iegūts vidēji 130 olu, bet uz 100 ha graudaugu sējumu — 33.630.

Par šiem skaitļiem patikami runāt priekš tos klausīties. Taču saimniecībā vēl daudz neatrisinātu problēmu. Gaļas ražošanā arteļi plānu nav izpildījis, kaut gan, salīdzinot ar 1960. gadu, ražots par 47% vairāk. Gaļas ieguve saņiedz 35 centneri uz 100 ha lauk-

saimniecībā izmantojamās zemes, tani skaitā cūkgaļas — 26 centneri uz 100 ha aramzemes. Rezultāti varēja būt labāki. Par to bija runa gan priekšsēdētāja ziņojumā, gan debatēs. Lūk, cūkas mitinās nepiemērotās telpās. Lielākā kūts, ko arteļa biedri uzcēla pirmajos kolhoza pastāvēšanas gados, cūkām nav piemērota. Barokli tur sistematiski slimo, bijuši krišanas gadījumi.

Vasarā cūkas dzīvoja salmu būdās, pastaigājās pa aplokiem, labi barojās un pieņēma svarā. Bet, kad pienāca rudens, aploki pārvērtās dubļu ezeriņos, un sākās nedienas. Telpu trūkuma dēļ cūkas nevarēja citur pārvietot, bet aukstās dubļu peldes nelabvēlīgi ietekmēja svara pieaugumu.

Neveiksme piemeklēja arī vaislinieču kopējas. Liela daļa cūku palika ālavas. Vienmetiena vaisliniecēm lopkopības darbinieki nepievērsa vajadzīgo uzmanību, tāpēc nepadevās-metieni. No katras vaislinieces 1961. gadā iegūti tikai 11 si-

venī. Kļūda pielauta arī barības sagādē. Cūkas nebija nodrošinātas ar pilnvērtīgu barību. Rudenī arteļi nesaņēma plānoto spēkbarību, bet pašražotās nepietika. Siena miltus sāka izbarot tikai nesen. Tas bija neveiksmju īstais cēlonis un rūgtā mācība saimniecībai.

Kolhoza vadība kļūdu sapratusi, un tagad pieliek visus spēkus, lai stāvokli uzlabotu. Būvbrigādes viri pārbūvē «Parkmalu» novietni. Jau šā mēneša beigās tur varēs novietot 250-300 nobarojamo cūku. Ceļ arī mehanizētu virtuvi. Tur paredzēts uzstādīt tvaika agregātus barības sagatavošanai. Paredzēta arī vakuuma sūkņu uzstādīšana barības iepildīšanai silēs. Mehanizācija aizstāj smago roku darbu; celsies darba ražīgums. Pēc kūts pilnīgas izbūves tur varēs novietot ap 1200 bekonu.

Pašlaik kolhozā ir sešdesmit divas pamata un divdesmit četras vienmetiena siვნmātes. Lielākā daļa no tām aplecinātas, un šī mēneša beigās gaidāmi pirmie metieni.

Arteļa biedri vienojās par pasākumiem barības bāzes nostiprināšanai. Lopbarībai šogad 30 hektāru platībā audzēs cukurbietes. Tas ir trīs reizes vairāk nekā pagājušajā gadā. Zālajam konveijeram izlietos agro āboliņu un papildus iesēs graudaugus.

Arteļa biedri apņēmas šogad pārdot valstij 131 tonnu gaļas, ražot 60 centneru gaļas uz 100 ha izmantojamās zemes. P. Liepiņš,

«Brīvās Daugavas»

korespondentu punkta loceklis kolhozā «Draudzība»

Paplašināsim lopbarības pupu sējumus

Vēl arvien republikas saimniecībās lopkopībā asi sajūtams olbaltuma trūkums.

Lai lopbarībā palielinātu olbaltuma daudzumu, vairāk jāaudzē tauriņzieži, galvenokārt lopbarības pupas. Viens kilograms lopbarības pupu satur 1,29 barības vienības un 250 līdz 300 gramu olbaltuma. Biedrs N. Hruščovs ne vienreiz vien norādījis, ka tā ir olbaltuma rezerve, kas nekavējoties jāizmanto. Bez tam lopbarības pupas kā tauriņziežu kultūra ar gūnibaktēriju palīdzību uzkrāj augsne ievērojamus slāpekļa daudzumus. Tātad lopbarības pupas ir arī labs priekšausis citām kultūrām.

Jelgavas rajona saimniecībās lopbarības pupas sāka audzēt tikai pērn, kad ar tām bija apsesta 176 hektāru liela platība. Un, kaut gan laika apstākļi bija slikti, guva samērā labus rezultātus. Latvijas

lauksaimniecības akadēmijas Jelgavas mācību un pētījumu saimniecībā lopbarības pupas audzēja 10 hektāru platībā un ieguva caurmērā no hektāra 20 centnerus, bet atsevišķos laukos pat 25 līdz 27 centnerus pupu.

Lopbarības pupas sēja pēc zālājiem, kukurūzas vai ziemājiem. Labākā sējas veida noskaidrošanai tās iesēja tālrindās ar 60 centimetru atstarpi starp rindām, 60x60 centimetru kvadrātligzdās un šaurrindās ar 15 centimetru atstarpi starp rindām. Augstāko ražu deva 60 centimetru tālrindējā — 27 centnerus no hektāra. No šaurrindējā apstādēs platības caurmērā no hektāra ieguva 22 centnerus pupu. Sējot ar kvadrātligzdu sējmašīnu SKGN-4, katrā ligzdā iesēja 5 līdz 6 sēklas, tas ir, 60 līdz 70 kilogramus uz hektāra, turpreti šaurrindējā izsējas norma bija

200 kilogrami uz hektāra, bet tālrindējā — 160 kilogrami. Šaurrindās sētās pupas lietainā laikā nedaudz saveldrējās. Tas traucēja ražas novākšanu un radās ražas zudumi. Kvadrātligzdu sējums, kur novākšanas laikā vidēji vienā kvadrātmetrā bija 4 līdz 5 augi, pupām bija par retu, tādēļ tās deva zemu ražu.

Sējas veidu un izsējas daudzumu izmēģinājumā ar Lielplatones lopbarības pupām lielākā graudu raža — 32,1 centners no hektāra — iegūta 45 centimetru tālrindu sējuma ar 160 kilogramu izsējas normu. Tā kā 60 centimetru tālrindējā pie tādās izsējas deva tikai nedaudz zemāku ražu — 29,4 centners no hektāra, tad ekonomiski ir sēt pupas 60 centimetru tālrindās, jo nav jāpārkārto sējmašīnas un kultivatori, ar ko sēj un apstrādā cukurbietes un kukurūzu.

15 centimetru šaurrindējā pie 220 kg lielas izsējas normas deva 30,9 centnerus graudu no hektāra. Pie mazākiem izsējas daudzumiem pupas nomāc nezāles un raža stiprā zemāka. Vispār šaurrindējā pieļaujama no nezālēm tīrās platības un ja lopbarības pupu sēklas

materiāls ir pietiekošā daudzumā.

Lai taupītu sēklu un atvieglotu cīņu ar nezālēm, lauka pupas jā-sēj 60x60 centimetru kvadrātligzdās. Vienā ligzdā jābūt 8 līdz 10 augiem. Izmēģinājuma variantos ar 8 augiem ligzdā ieguva 27 centnerus graudu no hektāra. Iz-sējas norma — 130 kilogrami uz hektāra.

LLA Jelgavas mācību un pētījumu saimniecība šogad plāno pupu sējplatību palielināt līdz 100 hektāriem. Lai ātrāk atrisinātu olbaltuma problēmu, republikas saimniecībām jāiet tādās pat ceļš. Rūpīgu izmēģinājumu rezultātā noskaidroti labākie sējas veidi un izsējas daudzumi, kas nodrošina bagātu lauku pupu ražu iegūšanu. Republikas kolhozu un padomju saimniecību uzdevums, vadoties no vietējiem apstākļiem, ieviest izmēģinājumus gūto pieredzi mūsu laukos.

Jau tagad katrā saimniecībā jādomā par laukiem, kur izvietot sējumu, kā arī par mēslojuma un sēklas materiāla sagādi.

O. Uptis,
Pēterlauku izmēģinājumu stacijas vec. zinātniskais līdzstrādnieks

STARPTAUTISKAIS APSKATS

●Revolucionārās Kubas pienācīga atbilde

●Par mieru un draudzību ar PSRS

Kubas tauta deva pienācīgu atbildi amerikāņu imperialīstam, kas Puntadelestes apspriedē organizēja jaunu savēršību pret revolūcionāro Kubu. 4. februārī no varonīgās salas pāri visai pasaulei izskanēja vārdi, kas pāuda Kubas tautas vienprātīgo un ciešo apņēmību aizstāvēt savas Dzimtenes neatkarību. Kubas vēsturē vēl nav pieredzēta tik milzīga demonstrācija, kāda šajā dienā notika Havannā. Vairāk nekā pusotra miljona cilvēku ieradās uz Kubas tautas otro ģenerālo nacionālo asambleju, kas pieņēma Havannas otro deklarāciju — kubiešu tautas savienības vēstījumu Amerikas un visas pasaules tautām.

Uz jautājumu, ar ko izskaidrojams amerikāņu imperialīstu naidis pret Kubas revolūciju, deklarācija atbild: bailes, ka aplaupītās Latīņamerikas tautas var atņemt saviem apspiedējiem ieročus un tāpat kā Kuba pasludināt sevi par brīvām Amerikas tautām.

Vēstures attīstību, teiktis deklarācijā, nevar apturēt... Daudzās Latīņamerikas zemēs revolūcija tagad ir nenovēršama. Nenovēršamu to dara Latīņamerikas zemju iedzīvotāju mežonīgā eksploatacija, masu revolūcionārā apzinīguma augšana, imperialisma pasaules krīze un paverdzināto tautu kopējā cīņa.

Deklarācijā minēti spilgti fakti, kas liecina, cik postoša ir ASV politika Latīņamerikā. Vairāk nekā puse bērnu Latīņamerikas zemēs neapmeklē skolu. No bada un slimībām ik gadus mirst 2 miljoni latīņamerikāņu. Tai pašā laikā no Latīņamerikas uz Amerikas Savienotajām Valstīm plūst milzīga peļņa, kas sasniedz 10 miljardus dolāru gadā. Amerikāņu imperialisms cenšas par katru cenu saglabāt šo milzīgo iedzīvotāvu avotu, nožņaugt Latīņamerikas zemju suverenitāti.

Deklarācijā uzsvērts, ka pēc tam, kad Puntadelestē ar 14 amerikāņu maronīšu mehānisko vairākumu pieņemts lēmums par Kubas izslēgšanu no Amerikas valstu organizācijas (AVO), tā tagad kļuvusi par militāru savienību, kas vērsta pret nacionālās atbrīvošanās kustību Latīņamerikā, par tādu pašu savienību, kādas ir agresīvie imperialistiskie bloki — NATO, SEATO un CENTO.

ASV grib panākt Kubas izolāciju, lai varētu ar to vieglāk izrēķināties.

naties. Taču Kubas revolūcija ir neuzvarama, jo kubiešu tautu atbalsta visa progresīvā cilvēce. Kopā ar Kubu ir Latīņamerikas tautas, kurām Havannas deklarācija, kā izsakās Cīles laikraksts «Ultima Oraz», rāda ceļu uz atbrīvošanos no ASV kundzības.

Kubiešu tautas cīņa padomju ļaudīm ir tuva un saprotama. N. Hruščova vēstījumā Kubas tautas otrai ģenerālajai nacionālajai asamblejai uzsvērts: Padomju Savienības tautas vienmēr ir kopā ar jums, dārgie brāļi, kubieši!

4. un 5. februārī Somijā notika ārkārtējās parlamenta vēlēšanas. Kā zināms, ar prezidenta dekrētu Somijas parlaments pagājušā gada novembrī tika atlaists vēl pirms pilnvaru izbeigšanās. Prezidents paskaidroja, ka šis pasākums kļuva nepieciešams sarežģītās starptautiskās situācijas dēļ, kas prasīja «tiešu tautas aptauju».

Sais apstākļos parlamenta vēlēšanas Somijā ieguva lielu nozīmi. Iedzīvotāji tajās piedalījās ar So-

mijā nepieredzēti lielu aktivitāti. Balsošanā piedalījās vairāk nekā 81 procents no visiem vēletājiem, kas šajā zemē ir rekordskaitlis. Visvairāk balsu ieguva agrārā savienība — partija, kuras biedrs ir prezidents U. Kekkonens. Tā savāca gandrīz par 150 tūkstošiem balsu vairāk, nekā iepriekšējās, 1958. gada vēlēšanās. Otrajā vietā ierindojās Somijas tautas demokrātiskā savienība (STDS), kurā ietilpst arī somu komunisti. Istu sakāvi piedzīvoja sociāldemokrātiskā partija. Daudzas somu avīzes šo sakāvi izskaidro ar to, ka labējie sociāldemokrātiskie līderi bieži centušies traucēt Somijā ar «Pasiķivi» — Kekkonena» līniju pazīstamā ārpolitiskā kursa realizēšanu.

Šis ārpolitikas mērķis ir stiprināt draudzīgas un labas kaimiņu attiecības ar PSRS, stingri ievērot Somijas neitralitāti un stiprināt mieru. Balsošana par šīs ārpolitiskās līnijas piekritējiem, somu tautas lielam lielā daļā noteikti nosodīja tos elementus Somijā, kuri grib izjaukt draudzību starp Padomju Savienības un Somijas tautām, grib tuvināties Rietumvācijas militaristiem, ar to apdraudot pašas Somijas intereses, mieru un drošību Ziemeļeiropā.

V. Harkovs

Vilmārs GRĪSLIS

Pēkšņi apstājās pukstēt kolhozu celtniecības organizatora kvēlā sirds. Aptrautas palika daudzas labas ieceres, nodomi, kuru nolūks bija padarīt lauku dzīvi bagātāku un skaistāku. Sāpīgi tas ir tuviniekiem, biedriem, liels zaudējums visam Jēkabpils rajonam. Ierindu taču atstājis labsirdīgs, iejutīgs un enerģisks biedrs, kura skaistākā rota bija lietiskība un patiešām lielā neatlaidība nosprausto mērķu īstenošanā. Viņa vadībā kolhozs «Ezerkrasts» ievērojami nostiprinājis savu ekonomiku.

Dzimis zemnieku ģimenē 1931. gadā Jēkabpils rajona Sunākstes ciemā, viņš jau 17 gadu vecumā iestājās Lēdina Komunistiskās Jaunatnes Savienībā. Lauku puisim dzīves mērķis ir skaids — visi spēki ziedojami kolhozu iekārta labā. Viņš dodas mācīties uz Sauslaines lauksaimniecības tehnikumu. 1952. gadā ar agronoma diplomu kabatā viņš sāk pirmās patstāvīgā darba gaitas. Bauskas rajona kolhoza «Sarkanais partizānis» biedri varēja teikt tikai labu par savu agronomu.

Tad pienāk laiks stāties Dzimtenes sargu rindās. Arī šeit b. Grīslis veic savus pienākumus pēc labākās sirdsapziņas, par ko izpelnās pavalniecības atzinību. Pēc karadienesta beigšanas V. Grīslis no 1957. gada līdz 1959. gadam strādā par Jēkabpils rajona kolhoza «Gaišais ceļš» agronomu. 1959. gadā februārī kolhoza «Ezerkrasts» biedri spējīgo agronomu ievēlēja par savu priekšsēdētāju. Pērnajā gadā kolhoza partijas pirmorganizācija viņu uzņēma PSKP biedru rindās.

Sirsniģā biedra, enerģiskā kolhozu celtniecības organizatora komunistu Vilmāra Grīšļa gaišo piemiņu vienmēr paturēsim savās sirdīs.

S. Burba, V. Čaupjonoks, J. Doniņa, J. Doniņš, V. Dubults, A. Fokins, L. Ģipslis, L. Ģeikins, I. Haitovs, A. Kālāns, Z. Kocēna, E. Kocēns, R. Korņeva, M. Lāce, A. Lapa, P. Lodziņš, V. Makarovs, V. Pance, P. Pelņiks, T. Pločina, T. Podskočijs, I. Puriņš, B. Slišana, I. Seļnovs, E. Zakovics

VILMĀRA GRĪŠĻA izvadīšana pēdējā gaitā 17. februārī pulksten 15 no Saukas ciema Kļauces kapiem.

Sestdien, 17. februārī, pulksten 12 redakcijas telpās notiks jauno autoru apvienības sanāksme.

NO REDAKCIJAS

Lūdzam mūsu lasītājus atvainot, ka «Brīvās Daugavas» iznākšana aizkavējusies. Avīzes iespiešanu kavēja Jēkabpils elektriskā tīkla Jēkabpils iecirkņa neoperatīvā rīcība bojājumu novēršanā uz līnijas.

Mūsu avīzes kārtējais numurs iznāks, kā parasti, ceturtdien, 15. februārī.

Redaktors E. KOCENS

Jēkabpils rajona kolhoza «Ezerkrasts» valde un partijas pirmorganizācija dziļās sērās paziņo, ka 8. februārī pēkšņi šķīries no mums PSKP biedrs, kolhoza priekšsēdētājs

VILMĀRS GRĪSLIS un izsakām līdzjutību nelaiķa tuviniekiem.

SPORTS

Jēkabpīlieši slēpošanā atpaliek

3. un 4. februārī Rēzeknē notika ziemas sporta spēļu zonālās sacensības distancu slēpošanā. Tajās piedalījās arī mūsu rajona slēpotāji. Pēc divu dienu sacensībām starp divpadsmit rajonu komandām spējam ierindoties 10. vietā, pārspējot Vilānu rajona un Maltas komandas. Mūsu slēpotāju uzrādītie tehniskie rezultāti bija ļoti vāji. Tikai divu dalībnieku starts atbilda II un III sporta klasei. Vairāki dalībnieki distanci nebeidza, kā, piemēram, 30 km virsējiem N. Burvovs un E. Ģipters. Viņi komandai nedeva neviena ieskautes punkta. Slikti startēja I klases slēpotājs I. Grundmanis, kurš 15 km distancē ierindojās pēdējā vietā. Jāpiezīmē, ka daudzi dalībnieki bija ļoti jauni—1944.—1945. gadā dzimušie, kurus garākās distancēs startēt nepielāda. Tas nedeva komandai ieskautes punktus 30 km slēpojumā virsējiem un 8 km slēpojumā sievietēm.

Vispār, vērtējot dalībnieku tehnisko sagatavotību, nevar neatzīmēt, ka tas ļoti vājš. Liels pārmetums jāizsaka rajona sporta vadītājiem, kuri ļoti formāli izturas pret slēpošanas sporta attīstīšanu. Jāpiezīmē, ka LBSB «Vārpa» Jēkabpils rajona padomes paplašinātā plēnumā Jēkabpilī 1961. gada 23. decembrī gan pieņemts lēmums nekomplektēt rajona izlases komandas, nodrošinot treniņu iespējas. Tas tomēr nav darīts. Lai gan rajona izlases komanda slēpošanā nekomplektēta, zonālajās sacensībās no tās piedalījās tikai divi. Pārējos uzaicināja piedalīties sacensībās pēdējā brīdī. Nav pamatota attaisnošanās, ka treniņiem nebūtu piemērotu apstākļu. Sniega bija pietiekoši. Rajonā strādā vairāki slēpošanas sporta speciālisti, kā bb. A. Palkavnieks, A. Pošeiko, V. Sekavs, taču viņi nav snieguši metodisku palīdzību rajona izlases komandas sagatavošanā. To no viņiem nav prasījuši «Vārpa» rajona padome ar b. Janovski priekšgalā.

H. Pučka, rajona slēpošanas izlases komandas pārstāvis

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālraksti redakcijai — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmē — 7, Krustpils rajona abonētiem — Krustpils 353. Redakcija Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилского и Крустпилского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.

REPUBLIKAS GALVASPILSĒTĀ 1962. GADĀ

Aizvadītajā gadā rīdzinieki bija ļoti strādājoši un daudz paveikuši. Rūpniecības darbinieki izpildīja ražošanas plānu vienu nedēļu pirms gada beigām un papildus, vīrs plāna, saražoja produkciju par 31 miljonu rubļu. 1961. gadā Rīgas rūpniecība izgatavoja par 69 procentiem vairāk — lauksaimniecības mašīnu, 3,1 reizi vairāk universālo iekrāvēju un 7,9 reizes vairāk slaukšanas aparātu nekā iepriekšējā gadā. Lauksaimniecība saņēma 141 tūkstoši tonnu kombinētās barības, 325 tūkstošus tonnu minerālmēslu un daudz citas Rīgas fabrikās un rūpnīcās saražotās produkcijas.

Republikas galvaspilsētu, it īpaši tās nomales, dara skaistāku daudzās aizvadītajā gadā uzceltās dzīvojamās mājas: rīdzinieki saņēma pāri par 171 tūkstoši kvadrātmetru apdzīvojamās platības, par 27 procentiem vairāk nekā 1960. gadā.

Rīgas skolēnu rīcībā pērn nodeva četras jaunas skolas, kurās mācības uzsāka 3.300 zēni un meitenes, 1.800 pirmsskolas vecuma bērnus viesmīlīgi uzņēma 18 jaunuzceltie bērnudārzi un mazbērnu novietnes.

Republikas galvaspilsētā rosīgi gatavojas Dašavas dabiskās gāzes saņemšanai. 1961. gadā no jauna izbūvēja 24 kilometrus un rekonstruēja 25,5 kilometrus gāzes vada.

Pērn rīdzinieki paveikuši daudz, taču vēl vairāk viņiem jāveic šogad. Pilsētas vietējai rūpniecībai vien jādod produkcija 121 miliona rubļu vērtībā. Paredzēts sākt ražot un dot patērētājiem vairāk nekā 50 jauna veida izstrādājumu. Vietējās rūpniecības uzņēmumu paplašināšanai un apgādei ar jaunu tehniku 1962. gadā assignēti 787 tūkstoši rubļu. Šogad pabeigs būvēt mājūrbūves ķīmisko preču fabriku, ādas galanterijas, trikotāžas un citus cehus.

Par pilsētas augšanu var vīstābā spriest pēc celtniecības vēriena. 1962. gadā republikas galvaspilsētā izbūvēs 24 lielus dzīvojamus namus, kuros jaunus dzīvokļus saņems 1.647 ģimenes. Daudz dzīvojamo māju uzcelīs arī rūpniecības uzņēmumi un iestādes. Šogad Rīgā sāks celt mājas arī uz kooperatīviem pamatiem. Kooperatīvā celtniecība pakāpeniski likvidēs individuālo celtniecību.

Tos, kas Rīgā iebrauc pa Pleskavas šoseju, jau no tālienes sveic daudzi moderni, glīti nami pie Juglas. Šajā dzīvojamo namu masīvā, ko dēvē par Rīgas «Ziemeļu vārtiem», šogad pacelsies vēl 12 jauni, labiekārtoti lielpaņēļu nami. Astoņas dzīvojamās mājas, bēr-

nudāru un skolu uzcelīs Buļļu ielas rajona dzīvojamo namu masīvā, pilsētas dienvidrietumu nomalē. Līdz ar to būs pabeigta šā masīva izbūve.

No jauna sāks būvēt dzīvojamo namu masīvus Fiziskās kultūras institūta rajonā, kur paredzēts uzcelt 7 lielus namus, no kuriem divus nodos eksploatacijā jau šogad, un Viestura ielas rajonā.

Lieli līdzekļi šogad assignēti Rīgas pilsētas labiekārtošanai, ērtību radīšanai rīdziniekiem paredzēts izbūvēt 40 kilometrus jauna un rekonstruēt 15 kilometrus vecā gāzes vada. Līdz Padomju Latvijas 22. gadadiņai, kad uz republikas galvaspilsētu no Rietumukrainas sāks plūst dabiskā gāze, tās uzņemšanai jāsaņem 5.400 dzīvokļi.

Paredzēts pabeigt Stirnu un Maskavas ielas rekonstrukciju, turpināt Daugavas kreisā krasta izbūvi Pārdaugavā, sākt tilta celtniecību Milgrāvi, izbūvēt ceļus jaunajos dzīvojamo namu masīvos.

Rīga jau tagad ir slavena ar saviem parkiem un apstādījumiem, 1962. gadā parku un dāru kopplatība palielināsies vēl par 45 hektāriem.

Rīdzinieki šogad saņems 33 jaunas veikalus, 25 sabiedriskās ēdnāšanas uzņēmumus, daudz darbnīcu un citu komunālo pakalpojumu uzņēmumu. Pa pilsētas maģistrāliem kursēs 30 jauni četrasu tramvaja vagoni, 20 jauni trolejbusi un tikpat daudz jaunu autobusus.

Cetur jaunu skolu durvis plaši atvērsies turpat 3.000 skolēnu. 560 audzēkņus uzņems divas jaunuzceltās internātskolas. Šogad sāks celt vēl trīs jaunas skolas.

Pirmsskolas vecuma bērniem paredzēts uzcelt 16 bērnudārzus un mazbērnu novietnes, kas spēs uzņemt 1.690 jaunus paaudzes pārstāvjus.

Šogad galvaspilsētas bērni saņems arī savu kinoteātri.

Lai paplašinātu bērnu rotaļlietu ražošanu, 1962. gadā paredzēts uzcelt rotaļlietu fabrikas ēku.

Visi jūsmo par jauno Rīgas centrālo staciju. Šogad tā kļūs vēl skaistāka un mājīgāka. Pašlaik pārbūvē bijušo Jūrmalas staciju: tur iekārto ērtu uzgaidāmo telpu, bufetes un vietējās satiksmes kases. Pasāžieru ērtībām izbūvēs papildu izeju uz peronu, iekārto arī eskalatoru. Pie Centrālās stacijas ēkas drīz pacelsies augsts tornis ar iemontētu pulksteni. Šis tornis un galvenā pasta ēka, ko pašlaik būvē, noslēgs stacijas laukuma arhitektonisko ansambli.

Mūsu republikas galvaspilsētā kļūst daļāka ar katru gadu. (LTA)

Kādēļ telpas stāv tukšas

Aizvadītā gada rudenī rajona pārtērtāju biedrību savienība slēdza Krustpils ciema veikalam blakus iekārtoto bufeti (restorāna «Staburags» filiāli). Tās vietā bija paredzēts iekārtot kādu sadzīves pakalpojumu iestādi. Protams, ciema ļaudīm ļoti vajadzīga sava frizētava, drēbnieku darbnīca. Arī ēdnīca nebūtu lieka.

Taču tagad jau vairākus mēnešus šīs telpas stāv tukšas. Vai nebūtu laiks padomāt par to izmantošanu?

A. Krastiņš, mūsu korespondentu punkta vadītājs Krustpils ciemā

PA MOSU MATERIĀLU PEDĀM

Sā gada 6. janvāra numurā bija publicēta vēstule ar komentāriem par elektrolīnijas gauso ierīkošanu Neretas padomju saimniecības Grīgales nodalā.

Saskaņā ar līgumu par elektrolīniju montāžas darbiem Rīgas CMP Neretas iecirkņa kolektīvs izpildījis visu 1961. gadā paredzēto darba apjomu. Līgums izpildīts kā naudas izteiksmē, tā faktiskajos pasākumos.

Darba turpināšanai nepieciešams atkārtoti noslēgt līgumu 1962. gadam un nokārtot attiecīgu dokumentāciju. Līguma noslēgšanu elektrifikācijas nākošajam posmam Neretas padomju saimniecības vadība nesebija, kaut gan bija informēta par to rakstiski. Tas aizkavēja darbu uzsākšanu 1962. gadā. Objektu izbūves secība noteikta valsts plānā, un tāpēc 1962. gadam paredzēto celtniecību nevar veikt vienā vai dažos mēnešos. Darbi tiks izpildīti pakāpeniski.

A. Lormanis, Rīgas CMP Neretas iecirkņa darbu vadītājs

* * *

Mūsu avīzes pagājušā gada 89. numura vēstuli apskatā bija publicēta sūdzība, kurā maršruta Krustpils — Zilāni pasažieri rakstīja par netīrību un nekārtību Zilānu autobusu pieturas apkārtnē.

Sūdzībā minētajā laikā tā tiešām bija neuzkopta un netīra. Te bija vainojami nevis 30. ATK, bet komunālo uzņēmumu kombināta darbinieki, kas savlaicīgi nerūpējās par aptīrīšanu. 30. ATK vadība pieprasījusi no komunālo uzņēmumu kombināta rūpēties, lai arī sabiedriskā transporta pieturas vietās būtu tīrība un kārtība.

A. Pastars, 30. ATK eksploatacijas daļas priekšnieks